

Aqqalu C. Jerimiassen
Atassut

FM 2023/173
14. april 2023

Forslag til forespørgselsdebat om Inatsisartuts holdning til børnefattigdom, problemets omfang og løsninger herpå.

(Medlem af Inatsisartut Asii Chemnitz Narup, Inuit Ataqatigiit)

Når man siger fattigdom, så kan man sige at selve ordet er et vidt begreb. Når man så også ser på børnenes vilkår her i landet samlet set, så kan man også fordele fattigdom på forskellige måder. Man kan tænke på barnet ift. barnets følelser, om barnet er blevet mobbet, om barnet er ensom, eller om det er økonomisk fattigdom.

Vi har i dag børn i blandt os, som har forældre der økonomisk set ikke mangler noget, men hvor barnet ikke modtager kærlighed og mangler noget indeni. Det kan også kaldes fattigdom.

Hvis man ser på mellemindkomstgruppen, som er den gruppe som bærer mest på sine skuldre, er de forældre som ovenikøbet skal betale det fulde beløb hvis barnet er i fritidshjem, vuggestue uden økonomisk støtte. På den måde kan barnet også være den der lægger mest mærke til forskellen og den skæve forvridning i samfundet. Barnet af folk der har lavest indkomst modtager økonomisk støtte, dertil kan barnet af mellem indkomstgruppen ved siden af blive misundelig, selvom der måske ikke er nogen forskel på de to børns økonomiske vilkår i hjemmet.

Når vi så her i salen debatterer børn har vi især de mandlige Inatsisartut ikke den indstilling med først til mølle over ordførerskab, men når det handler om mattak, så er salen propfyldt og der vil blive debatteret heftigt resten af dagen.

Jeg vil ikke undlade at sige noget om hvordan vi Inatsisartut selv, når vi gang på gang begynder at debattere børnenes vilkår og børn der forsømmes, så glemmer vi de små børn af Inatsisartut selv. Ja! Vores egne kolleger her i Inatsisartut salen. Det skal nemlig siges, at når vi Inatsisartut er blevet valgt ind, især for dem af os som bor i mindre steder langt væk, så kan man jo lige så godt sige at moren eller faderen desværre ikke kan se sine børn i op til et halvt år. Alligevel står vi her og debatterer børns fattigdom og vilkår, når vi selv er skyld i meget af vores børns mistrivsel. Når man ser på debatkulturen som helhed her i vores samfund, så kan man let misbruge ordet fattigdom, som et led på at påføre vrede blandt befolkningen. Selv om det gør ondt, så er man altså nødt til at sige det, jo mere der er fattigdom, jo mere vrede bliver der. Det er den vrede som nogle af os i Inatsisartut som er verdensmestrene i valgspæk benytter sig heftigt af her i salen. Når man ser på det store billede som helhed, børn efterligner deres forældres retorik. Når vi hele tiden pådutter befolkningen om hvor meget fattigdom og hvor meget befolkningen skal have i støtte

og den store offermentalitet, det netop også noget som børn tager i sig. Er det noget som vi gerne vil? Nej, efter min mening.

Hvordan kan vi så overkomme den store fattigdom som vores børn oplever? Skal vi forhøje bistandsydelseerne? Hæve børnebidraget? Skal vi igen forhøje folks behov for støtte fra de offentlige.

Eller bør vi ikke begynde at tale om hvad ansvar betyder? Hvis man kan høre på barnet hvilke vilkår man har i hjemmet, om den økonomiske forskel der er i samfundet, hvad kan vi bruge det til? På den anden side kan børn af dem der har højest indkomst kan også blive mobbet, at de er forkælede, selvom at forældrene arbejder hårdt for at have et godt indtægt.

Det er måske på tide at ændre vores syn på de offentlige og hvad man skal forvente af de offentlige, således at vi som befolkning ikke blot skal forvente alt fra de offentlige, og i stedet skabe forbilleder. Lad os have vores børn til at tænke: ”Jeg vil også være sådan når jeg bliver stor”. Hvis det er den retning vi gerne vil, så skal vi have hårdt arbejde og egen vilje til at opnå noget som værdi, og at velstand og bedre vilkår ikke bliver rækt ned fra himlen som en gave. Det er på den måde vi kan lære vores børn til at opnå det de gerne vil opnå.

Vi siger tak til den der skrevet debatindlægget, lad os håbe at Naalakkersuisut også vil deltage aktivt i debatten, og lad os opnå noget i samarbejde.